

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 04-05-14

Col·lecta:	218,00
Caixetes ciris	59,99
Caixetes:	24,01
Caixetes Càritas:	42,95
Menjador	110,00

Lectures del 18 de maig

Diumenge 5 de Pasqua any A
1ª lectura: Ac. 6., 1.7; Salm 33(32)
1-2..4-5. 18-19; 2ª lectura: 1 Pere.2, 4-9;
Evangeli: Jo. 14, 1-12

ENTERRAMENT

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària a la família de Josep Maria Farré Pujol, de 66 anys.

MENJADOR

L'assistència al menjador durant el mes d'abril ha estat de 847 àpats repartits entre dinar i sopar.

Es torna a necessitar voluntaris pel menjador per anar cobrint les baixes i els moviments que hi ha del personal.

C.E. ANEM A CAMINAR

La propera sortida serà la cultural del trimestre al poble mariner de l'Escala.

PROJECTE SOSTRE

Dijous vinent, dia 15, a 2/4 de 9 del vespre hi ha reunió del Projecte Sostre.

LA VEU

Està a punt de sortir el nou número de la revista parroquial LA VEU. El tema central que s'hi tracta és la casa rectoria de Castanyet.

REUNIO CELEBRACIONS

Aquesta setmana ens vam reunir el grup de celebracions per fer revisió del com havíem treballat i celebrat les nostres eucaristies de la quaresma-pasqua. Hem preparat també les celebracions de la Paraula d'aquest estiu i posar una mica el fil a l'agulla del proper curs després de l'estiu.

Creiem que el símbol de la xarxa ens ha ajudat a fer visible la nostra comunitat amb totes les seves relacions internes i externes d'entre nosaltres i la necessitat i conveniència de crear nusos arreu on estem.

APLEC CASTANYET

Si voleu tiquets per l'arròs els trobareu a la "fruiteria Maria», av. Mediterrània, 56

25 **APLEC DE CASTANYET**

festes grossa!
gegants de Pineda

ARROSSADA POPULAR
«25 anys»
paella-gelat i café
tiquet per l'arròs: 3 euros (els menors de 10 anys: 1 euro)
a «FRUITES MARIA» av. mediterrània, 56
fins el 15 de maig o acabar tiquets

dinar: a les 2 del migdia
cal portar: taula i cadira, begudes.....

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

11 de maig del 2014 Núm. 535

Diumenge 4 de Pasqua anyA.

Jesús, Mestre i Pastor

Jesús ens diu:

“Jo sóc el bon Pastor i reconec les meves ovelles i elles em reconeixen a Mi”.

¡Quin consol tan gran ens dóna avui la Paraula del Senyor!

Jesús ens obre la porta, té cura de nosaltres, ens crida pel nostre nom i va davant de tots nosaltres, ensenyar-nos el camí que Ell ha fet. Sempre fent el bé al seu poble, a la seva comunitat i tots els seus germans...

És un camí de fe, un camí d'amor, un camí de justícia, un camí de pau i de fraternitat on tots formem amb Ell, una sola la família, **fills d'un mateix Pare**”.

També ens parla de lladres, de bandolers o d'estranyos...

Què ens vol dir el **Ressuscitat** amb aquet llenguatge tan fort i dur de pair? Que hi han també avui falsos mestres, falsos líders, falsos administradors, falses persones que busquen solament el seu propi interès, tancant-se en si mateixes amb un cor dur, sense veure les necessitats del seu poble, de la seva gent, dels que vénen de lluny i viuen al costat nostre...

Què ens diu a la nostra Comunitat Cristiana, Jesús de Natzaret?

- * Que siguem portadors de **pau, veritat, justícia i de vida...**
- * Que caminem plens de **confiança segons la seva Paraula...**
- * Que superem les dificultats plens de **fe, esperança i fraternitat...**
- * Que formem **una sola taula de germanor, compartint el mateix**

Pa...

* Que siguem com el bon **Pastor, amic de tot home i de tota la Humanitat...**

* Que sapiguem ser portadors de **felicitat, a tots els nostres germans...**

¡Que la bondat i l'amor del nostre mestre i pastor, ens acompanyi tota la nostra vida, escoltant la seva veu!

P.V.LL.

FULL INFORMATIU

Lectura dels fets dels apòstols Ac. 2, 14a. 36-41

Pere es poà dret amb els onze, alçà la veu i digué: “Tot el poble d’Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Déu l’ha constituït Senyor i Messies. En sentir això, es van penedir de tot corm i deien a Pere i als altres apòstols: “Germans, digueu-nos què hem de fer”. Pere els va respondre: “Convertiu-vos, i que cadascun de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats. Així rebreu el do de l’esperit Sant, ja que la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i per tots aquells que ara són lluny, però que el Senyor, el nostre Déu, cridarà”. Pere continuava confirmant això amb moltes altres paraules i el feia aquesta recomanació: “Aparteu-vos d’aquesta gent innoble”.

Salm responsorial 23(22) 1-6

El Senyor és el meu pastor;
no em manca res.
Em fa descansar en prats deliciosos,
em mena al repòs vora l’aigua,
i allí em retorna.

Em guia per camins segurs,
per amor al seu nom;
Ni que passi per camins tenebrosos,
no tinc por de de cap mal.

Lectura de la carta de sant Pere 1 Pe.. 2, 20b-25

Estimats, si després d’obrar bé us toca sofrir i ho suporteu amb paciència, això sí que és agradable a Déu. Aquesta és la vostra vocació, ja que també crist patí per vosaltres; així us deixà un exemple perquè seguís les seves petjades. Ell no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia. Quan l’insultaven, no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces, sinó que confiava la seva causa a aquell que judica amb justícia. A la creu, ell portà en el seu cos les nostres culpes, perquè no visquem més com a pecadors, sinó com a justos. Les seves ferides ens curaven. Tots vosaltres anàveu errants com un ramat que es dispersa, però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.

Lectura de l’evangeli segons sant Joan Jo.. 10, , 1-10

En aquell temps Jesús : Us ho dic amb tot veritat, el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que entra per un altre indret, és un lladre o un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles; el guarda li obria la porta i les ovelles reconeixen la seva veu; crida les que són seves, cadascuna pel seu nom, i les fa sortir. Quan les té totes a fora, camina el seu davant i elles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un

estrany, en lloc de seguir-lo en fugen, perquè no reconeixen la veu d’un estrany. Jesús els parlà amb aquest llenguatge, però ells no entengueren què volia dir. Jesús continuà: “Us dic amb tota veritat: Jo sóc la porta de les ovelles. Tots els qui van venir abans eren lladres o bandolers, però les ovelles no en feien cas. Jo sóc la porta, Els qui entren passant per mi, se salvaran de tot perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges”.

Salmo responsorial. Sal 23(22) 1-6

El Señor es mi pastor, nada me falta:
en verdes praderas me hace recostar,
me conduce hacia fuentes tranquilas
y repara mis fuerzas.

Me guía por el sendero justo,
por el honor de su nombre.
Aunque camine por cañadas oscuras,
nada temo,
porque tú vas conmigo:
tu vara y tu cayado me sosiegan.

Joaquima Forest i Arges.

Quan en Jaume i en Joaquim els seus dos fills eren encara petits, la Joaquina va estar molt malalta i durant uns quans dies els metges no trobaven la causa de la seva dolència. En la nostra descàrrega hem de dir que aleshores els nostres mitjans exploratoris analítics i tècnics eren molt limitats. Ella anava desmillorant-se dia a dia i a penes menjava. Per fi arribà el diagnòstic i amb el tractament adequat la Joaquina tornà ràpidament a ser la dona forta i decidida que tots hem conegut al llarg de la seva dilatada vida. Aquell mati anava jo tot content amb la bona nova a casa seva al carrer nou casa, també conegut com Miquel Cuní, pel cas és igual. Entrà sense tocar el timbre, costum que el metge de capçalera feia quan anava de visita a qualsevol casa dels seus pacients si la porta no estava tancada amb clau. Des de la entrada es

Preparas una mesa ante mí,
enfrente de mis enemigos;
me unges la cabeza con perfume,
y mi copa rebosa..

Tu bondad y tu misericordia
me acompañan todos los días de mi
vida,
y habitaré en la casa del Señor
por años sin término.

sentien els crits que feia en Jaume Janer, el seu marit, més conegut a casa nostra com en Jaume de la seda, ja que tant el seu pare primer com ell més endavant havien representat a la coneguda filatura La Seda de Barcelona entre els fabricants de les rodalies, entre ells al meu sogre, fabricant de Canet. En Jaume l’escridassava perquè mengés i ella la pobra no podia. Després de calmar-lo els anuncià el diagnòstic i tots tres ens anàrem calmant i acabàrem rient.

Molts anys després en Jaume ja molt gran emmalaltí, i dia a dia anava perdent la gana i aprimant-se i desmillorant-se. Un dia que estàvem sols tots dos em digué: “Dr. Prat es recorda d’aquell dia en què jo renyava de mala manera a la Joaquina perquè no menjava?. Ara jo tampoc tinc gana, però ella no em renyava com feia jo”. I es posà a plorar desconsoladament.

Ramon Mª Prat